

Sygn. akt IV KO 72/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia **E. M.**
na postanowienie Prokuratora Prokuratury w K. z dnia 21 marca 2018 r.,
w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 16 października 2018 r.
na posiedzeniu
wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek Sądu Rejonowego w K. uwzględnić i sprawę
przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. II Kp [...], Sąd Rejonowy w K. zwrócił się o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy zażalenia E. M., na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 21 marca 2018 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa. Wniosek uzasadniono tym, że postępowanie, którego wszczęcia odmówiono zaskarżonym postanowieniem, dotyczyć ma przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., polegającego na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj. sędziów i referendarzy Sądu Rejonowego w K., Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Wskazano, że w opisanej sytuacji, rozpoznanie zażalenia przez tenże Sąd mogłoby budzić

w społecznym odbiorze wątpliwości co do warunków do jej bezstronnego osądzenia, a zatem dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga – zdaniem wnioskującego Sądu – przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w K. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do innego sądu rejonowego. Wynika to z okoliczności sprawy, mianowicie tego, że E. M. jest osobą, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w K., Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, zaś po odmowie wszczęcia postępowania w tym przedmiocie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. E. M. wniosła zażalenie na tę decyzję. Osobami wskazanymi w zawiadomieniu jako sprawcy są zatem sędziowie i referendarze Sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na decyzję o odmowie wszczęcia postępowania. Jest prawdopodobne, że w razie rozstrzygania tego zażalenia przez tenże Sąd Rejonowy w odbiorze społecznym mogłoby powstać przekonanie (zapewne nieuzasadnione), o braku warunków do jej rozstrzygnięcia w sposób obiektywny. Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zasadnie, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania

Sądu Najwyższego do bezstronności sędziów, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.